

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagy
helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Egész évre . . . 5 „ — „
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.

Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
keméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.

A nyilttérben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítottatik.

Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
kívül fölvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Post. Király-
úteza 60. sz.)

Előfizetési figyelmeztetés.

Mai számunkkal az első évnegyed lejárván, egész tisztelettel kérjük évnegyedes előfizetőinket, hogy további megrendeléseiket megújítani sziveskedjenek.

Előfizetési díj: postán vidékre, vagy helyben házhoz hordva:

Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.

Félévre . . . 3 „ — „

Egészévre . . . 5 „ — „

A hirdetések s nyilttéri közlemények díja e lap mindenik számának homlokán olvasható; mind az előfizetési, mind pedig a hirdetési díjak Gallia Fülöp úr könyvkereskedésében fogadtatnak el.

Kecskemét, márcz. 30. 1872.

Szerkesztőség.

Égető kérdések.

IV.

A nagykovácsi országúttól kezdve, a szolnoki és kecskei országúton át, a régi szállókön kívül, ezek és a tanyaföldek közt ezer holdnál nagyobb terjedelmű közlegelőnk van, melyet a házi fejős tehenek csordajárási legelőjeül használunk; ez aránylag nagy terjedelmű területen most évenként 2—3 száz fejős tehen — nem nyaral, hanem küzd az éhhalállal s a szó legszorosabban értelmében döglődik. Minden fejős tehen után szed a város egy forint legelőbért, tehát ez aránylag nagy terület után van évenként 2—3 száz forint jövedelme, — azaz nincs semmi jövedelme, hanem bizonyos vesztesége van, mert azon nagy területnek állami adója sokkal több, mint a rajta döglődve legelő tehéncsorda után szedetni szokott legelőbér.

Ez aztán hasznos gazdálkodás!

E szép terület 25, illetőleg 20 év előtt szabályoztatott: mert egyik felől hosszában a tanyaföldek, más felől szinte hosszában a szállók vonala kiegyenesített, úgy, hogy régi birtokában senki sem háborított meg, hanem a foglalások meggátlása végett, mindenik szélső magán birtok vonala a községi közlegelőből potom kárpótlás mellett, tehát a város részéről hozott áldozattal egyenesített ki, — most is úgy van.

De vajjon a közügyek élén akkor állott városatyák gondatlanságából-e, vagy a mérnök feledékenységéből történt, — egy felől a tanyaföldek, más felől a szállók mellett egy-egy rendes út kihagyását s árok közé vételét a számításból kihagyták: most szél-tére, uramfia, keresztül-kasul, ez az egész terület a féktelen szabadosságot és rendtelenséget képviseli, — mert az nem legelőt mutat, hanem kocsi-utakkal és kerékvágá-

nyokkal összevissza barázdált, és haszon-
vehetetlenül elpusztított talajt képez.

Az ilyen állapotot szánakozás, vagy ne-
vetség, de talán boszankodás nélkül az
ember alig nézheti.

Ha ezt a szép területet, melynek felénél
több jó minőségű barnás kötött homok ta-
laj, — melynek most a község hasznát nem
veszi, de adót fizet tőle, — ha mondom,
e szép területet szakértőleg szabályozzuk,
dűlőkre felosztjuk s egy vagy két holdas
részletekben lóher s egyéb takarmány-fűvek
termelésére hasznóba helyezzük: első
sorban azt a hasznos célt érjük el vele,
hogy e területen többé nem 2—3 száz da-
rab marha teng éhhalállal, hanem terem
rajta annyi nyári takarmány, hogy az egész
városban levő minden fejős tehen s az egész
városban levő minden ígás ló kinyaral és
felhizik rajta; második sorban pedig, a
mire nekünk nagy szükségünk van, ha
nem többet, de öt vagy hat ezer forint
hasznóbért évenként szedhetünk belőle.

E meggyőződésemnél ellenmondást nem
tűrök. Ne mondja nekem senki, hogy ez
kivihetetlen javulat. Nem hiszem. — Ne
mondja senki, hogy azok a szegény tehe-
nes emberek ily messziről naponként a ta-
karmányt nem hurcolhatják haza. Ez sem
igaz. Tessék most megnézni az égbekiáltó
rendtelenséget: a csordáról estenként éh-
haza vánszorgó fejős tehenet állatkinzó gaz-
dája mivel vendégli meg? már délután jókor
kiküldi szolgáját, szolgálóját vagy gyere-
keit, legtöbbször maga személyesen indul
a szegény tehenes asszony a szállóhegyre,
ott gázol, turkál, egész délután tépi a fűvet
bakhákon, utakon, borozdákon, vagy
szálló közt, ha egyik szállóból elpirongat-
ják, tovább indul a másikba, onnan elker-
getik, fut a harmadikba, de már este haza
lézengő tehenét legalább két zsákkal beszer-
zett friss fűvel tartja jól, s ezt sokszor tá-
volabbról hurcolja, mint az említett mos-
tani csordajárás; egyébiránt mindenkinek
az ő gondja, mikép hurcolja haza takar-
mányát, hanem annyi igaz, hogy a nálunk
még most is alig elegendő mennyiségben s
annál kevesbé kielégítő minőségben levő
tejtermelés elősegítése, a házi barmok hasz-
nos kezelése s a szóban forgó szép földte-
rület hasznosítása ezen javulat czélszerűsége
mellett harcolnak.

Közlegelőink hasznosítása körül 20 év
óta főnálló új viszonyokat többé figyelem
nélkül nem hagyhatjuk. Azelőtt pusztáink
mint úgynevezett nemesi birtokok, adómen-
tesek voltak; most közlegelőink után éven-
ként mintegy 12 ezer forint földadót és
illetékegyenértéket fizetünk: és mi még most
is azt a patriarchalis, kezdetleges, nomád

gazdasági rendszert követjük közlegelőinken,
mit apáink és nagyapáink követtek. Ezen
segíteni kell, mert az ily állapot ellenkezik
a községi vagyon kezelése körüli felelős-
séggel, ellenkezik saját érdekünkkel; igenis
ellenkezik, mert valóságos pazarlása a föld-
nek, tékozlása a községi jövedelemnek s
pusztítása a jószágtenyésztésnek.

Akkor, midőn hirdapokban hirdetik,
hogy minden darab marha után 10 frt. fű-
bér fizetésért imitt-amott még lehet alkalmas
nyaralót kapni, s akkor, midőn vidékünkön
már más községeknek nincs közlegelőjük,
— nem mondom, hogy 1 forintnál magasabb
legelőbért nem fizettethetnénk mi is; de
nem szükséges azt fölebb emelnünk, csak
a legelőket rendezzük, a legeltetést szabá-
lyozzuk, a külső pásztorokat korlátozzuk
— és minden jó lesz.

Nem mulaszthatom itten a városatyák
bölcshatóságát felhívni azon égbekiáltó
visszaélésekre, melyek nálunk a közlegelő-
kön korlátlanul elkövetetni szoktak.

Első ezek közül a régi világból fenma-
radt azon kártékony szokás, melynélfogva
mindenik barom és ménes egy-egy öreg
gazda kiskirálysága alatt áll. Az öreg
gazda nevével viseli mindenik pásztortelep;
atyafi, koma, sógor és jóbarát az öreg
gazda körül sorakozik s jószágát tetszése
szerint egyik vagy másik öreg gazda nevével
viselő baromra vagy ménesre hajtattja; né-
hány jó cimborá közbejöttével a pásztort
az öreg gazda fogadja; a városi közönség
közlegelőjén mindig az öreg gazda szava,
parancsa vagy akarata irányadó. Volt már
eset nem egyszer, hogy a városi közönség
intézkedett, határozott, de az öreg gazda
ellentállott, nem engedelmességet; volt
eset, hogy a pásztor a kiküldött városi
tiszttviselőnek az öreg gazda parancsából az
engedelmességet megtagadta; volt eset, hogy
a pásztor szabad lopásra fogadtatott, a
mennyiben csekély pásztorbér mellett elné-
zetett, hogy a községi közlegelőre vidéki
marhákat felfogadhasson, és ez mind maig
is elnézetetik; sőt vannak esetek, midőn
a közlegelőkön nyaraló rideg jószág szám-
bavétele megrendeltetik, lovas posta érte-
síti a pásztort, mielőtt a számbavevő bizott-
ság megérkezne, hogy ideje legyen a pász-
tornak a vidéki marhák eltávolítására; ha
pedig valaha mégis sikerül meglepni az ily
pásztort, van rá gondja, hogy a bizottság
a barmot fektében soha se találhassa s fel
ne olvashassa.

E visszaélés azonnal elenyészik, ha
maga a város fogadja fel a pásztorokat,
ha szigorú szabály alá vonja azokat s ha
a pusztabírák és csöszök hiven teljesítik kö-
telességeiket.

Második kártékony visszaélés azon gyakorlat, hogy a község közlegelőjén az úgynevezett magán őrzetők türettetnek, midőn t. i. megengedtetik, hogy a mely gazda marhái a közönséges baromban járni nem akarja, azokat apró falkákban, saját cselédei által külön őriztethesse. Az ily magán őrzetők, a közlegelőn homok elfojtására ültetett erdőket sokféleképen rongálják, mert nem elég nekik, hogy abba a marhát készakarattal, vagy gondatlanságból bebocsátják, hanem egyetlenegy sincs, a ki a község erdejéből kivágott élő fákból kunyhót ne csinálna magának, s egyetlenegy sincs, a ki a község erdejét naponként ne tüzelné.

E visszaélés is megszűnik minden káros járulékkal együtt, ha a magán őrzetés eltiltatván, marháinak a közös barom közti legeltetésére különbség nélkül mindenki szigorúan köteleztetik.

Még folytatni fogom.

X. Y. Z.

Kecskemét város törvényhatósági bizottságának alakulása, 1872. marc. 26.

A feltámadás nagy napjának vallásos ünnepe közeledtével az örvendetes esemény megtörtént, melyet mi őszintén ohajtottunk s melynek szükségességét e lapok hasábjain igaz meggyőződésünk szerint ismételve hangoztattuk: a városban évek óta fenálló két politikai párt, a bekövetkezett tisztválasztás alkalmára, e nagy közönség érdeklében szerencsésen kiegyezett. Miután e pártok ellentétes állása a törvényhatósági bizottság választásánál oly megdöbbentőleg jelentkezett, hogy abból az ügykezelésre s egyetemes városi községre bizonyosan háromolható káros eredmények előre beláthatók lettek. Dáni Ferencz főispán úr f. h. 11-kén mindkét párt vezetőjeivel értekezvén, a kiegyenlítés nagy munkáját megkezdte; csatlakoztak hozzá Horváth Döme és Kiss Miklós országgyűlési képviselőink is, s ezeknek elismerésre méltó buzgósága és főispán urnak megnyerő modora s tapintatos eljárása, két hétig tartó folytonos értekeződés után annyira érlelték a kiegyenlítés ügyét, hogy mindkét fél hazafias érzelmű derék megbizottai, testvéri jobbot nyújtva egymásnak, f. h. 24-én a paritás alapján létrehozták az egységet.

Ennek folytán a törvényhatósági bizottság megalakulása véget a közgyűlés f. h. 26. d. u. 4 órára kitűzve, a nagy számmal begyülekezett bizottsági tagok a polgármester és főjegyző kíséretében megjelent főispán urat szíves éljenzéssel fogadták, ki a közgyűlést megnyitván, felolvastatta a város törvényhatósági szervezetének megerősítésére vonat-

kozó belügyministeri leiratok, azután a kerületen-kint megválasztott bizottsági tagok névsora, s végül az igazoló választmány jelentése, mely szerint valamennyi bizottsági tag igazolva van, azok névsora jegyzőkönyvbe ígattatni rendeltetett, főispán úr pedig a város törvényhatósági testületének az 1870. 42. t. cz. értelmében megalakulását kijelentvén, azt következő beszéddel üdvözölte:

„Uraim! tisztelt bizottsági tagok!

A törvény és Kecskemét sz. kir. város közönsége megválasztotta azon férfiakat, kikre törvényhatósági jogának gyakorlását, és ez által egész társadalmi életének vezetését bizoni ohajtotta.

Itt vagyunk, uraim! fölruházva a törvény által biztosított nagyfontosságú jogokkal, és fölruházva polgártársaink bizalmával, de egyszersmind terhelve azon erkölcsi és anyagi felelősséggel, mely bennünket polgártársaink jólété és jogainak biztonságáért, városunk jövőjeért, törvény és igazság szerint, a jelenkor és jövő nemzedék, Isten és világ előtt terhel.

Meg vagyok győződve, Uraim! hogy számot vetett magával mindenki, midőn a bizottsági tagok sorába lépett, hogy nem pusztá hiúság, hanem a közjó iránti érdeklődés és a város javainak előmozdítása vezette e terembe, és épen, mert ezekben erős meggyőződésnek adtam kifejezést, nem tartózkodom ez ünnepélyes pillanatban kijelenteni, hogy a reánk bizottak lelkiismeretes teljesítéséért mind az erkölcsi, mind a vagyoni felelősséget magunkra vállaljuk.

Miután tehát a törvény, nevezetesen az 1870. 42. t. cz. 11-ik fejezete értelmében a bizottsági tagok megválasztva, és a 39-ik §. értelmében $\frac{3}{4}$ -e igazolva van, ezennel tehát Kecskemét sz. kir. város bizottságát megalakítottunk nyilvánítom.

Fogadja mindenk előtt a tekintetes bizottság üdvözlőmet, fogadja szerencsekívánatomat azon magasztos hivatáshoz, mely a t. bizottságnak, mint a törvényhatóság egyetemét képviselő testületnek díszes osztályrészeül jutott.

Az 1870. 42. t. cz. tüzetesen rendezi az eddig zilált és elhanyagolt sz. kir. városok sorsát; lesznek-z és mik e törvénynek hiányai, azt a gyakorlati élet fogja kimutatni. Legyünk tehát bizalommal a törvény iránt, és ha hiányokat fogunk fölfedezni, pótolja azokat a közjó előmozdítására törekvő jóakarát.

E törvény előkészíti és ternekenyű teszi a jövő talaját, tőlünk, saját munkásságunktól függ, hogy nemes gyümölcsöt teremjen, más részt pedig, hogy a béke jótékony melege áradjon el rajtunk, és önzetlen munkásságunkat a politikai élet viharai meg ne háborítsák. — Annyi kül- és bellelenség közepette nem szabad nekünk elszagatni a rokonság szent kötelékeit, ne nehezítsük és ne tegyük lehetetlenné az összeolvadást. És tartsuk szemelőtt, hogy a városi autonómiának, a jó közigazgatásnak önálló, és nem csupán politikai feladatai vannak, hogy vannak más reális érdekeink is a politikán kívül, melyeket önkárunk nélkül elhanyagolnunk nem szabad.

Nem célozom, Uraim! magas politikát üzni, és ohajtom, hogy a politikából eredő pártszenvédele-

a t. bizottság kebeléből kizárva legyenek. Zsibasztaná ez a t. bizottság működését, és a szenvédeleket gyakori felzaklatása által megfosztaná azon lehetőségtől, hogy nagyfontosságú hivatásában kellő higgadsággal, tapintattal és ohajtott sikerrel járjon el.

A többség iparkodjék többségének jogosultságát az által bebizonyítani, hogy a kisebbség irányában előzékeny, és szerepének betöltésében az előre haladott műveltség igényeinek magaslatán állónak igazolja magát; — a kisebbség pedig oda törekedjék, hogy a közérdek előmozdításában a többséggel nemes versenyre keljen. Mert hidjék el, Uraim! csak e nemes verseny fogja bennünk a kölcsönös lovagias tiszteletet egymás iránt felköltetni, csak e nemes verseny fogja azon reményeket valósítani, melyeket polgártársaink a bizottsághoz csatolnak, és e nemes verseny fogja pártszenvédelelytől felzaklatott socialis életünkben az ohajtott békét ismét helyreállítani.

En, tekintetes bizottság! a 42-iki törvényhez nagy és szép reményeket kötök. Hivatva van ezen törvény teremteni, és kell teremtenie egy művelt és erőteljes középosztályt, ennek létesítésére első sorban a kezdeményező a tek. törvényhatóság, és e magas czélt szem elől téveszteni nem szabad egy pillanatra sem.

Ami Kecskemét sz. kir. város specialis viszonyait illeti, azt, Uraim! önök ismerik legjobban, önök tudják, saját érdekekben mit és mily sorrendben kell tenniök. Kecskemét város lakossága azon bajoknak orvoslását, melyek eddig is a haladás útjában állottak, közvetlen önöktől várja, és várja létesítését azon intézkedéseknek, a melyek a jólét, művelődés, személy és vagyon biztonság, a gazdaság, ipar és kereskedés, humanitás és nevelés érdeke követel.

En, Uraim! míg e helyen állok, lelkemből fogom támogatni a becsületet és nemes törekvést, és hiszem, hogy a bizottság minden egyes tagja egész odaadással fogja teljesíteni kötelességét. — És engedje meg a t. bizottság, hogy lelkem legmélyebb ohajtasának adjak kifejezést: legyen Isten áldása édes hazánkon, legyen Isten áldása koronás királyunkon, legyen Isten áldása e városon és a t. bizottság működésén, és adja az ég, hogy az egyeseknek úgy, mint a t. bizottság működését a legfényesebb siker, t. i. polgártársaink jólété és boldogsága koronázza.

Ezen beszéd a közgyűlés által helyenkint többször, de kivált végén harsány éljenzéssel fogadtatott, s arra Nagy Lajos polgármester válaszolt, a bizottság részéről, kikérvén főispán úr hazafias és tapintatos vezérlését.

Ezután a tisztválasztás f. é. ápril 2-ra tüzetett ki, mely határnapot megelőzőleg, a szóval vagy írásban jelentkezöket, vagy két bizottsági tag által ajánlandókat, márc. 31. és apr. 1. d. e. 9—12, d. u. 3—5 óra közt a városházánál számára berendezendő hivatalos helyiségben főispán úr fogadandja, miről lapunk mai száma felhívást is közöl.

A kijelölt bizottság tagjaivá a közgyűlés felkiáltás útján dr. Horváth Jánost, Horváth Péter ügyvédet és Fehér Péter tanárt választotta meg,

T Á R C Z A.

Életem könyvéből. *)

Tévelyegtem a világon,
Kietlen nagy pusztaságon, —
Pusztaság volt egész életem,
Csak bűt és keservet éltem;
A boldogság rózsafáját
Soha, soha nem szemléltem!

Vágytam magas dicsőségre,
Hogy ragyogjon nevem fénye;
S hírnév után égig szállva —
Leestem a föld porába,
Mint a sas, ha főnröptében
Nem nézhet a napsugárba.

Sok keserves bús éjeken,
Csüggöttem a bölcs könyveken,
Tanulva a nagy eszméket, —
De nem lelsz ott bölcseséget,
Hol ész és szív csatára kel,
Hol a kétség velőt éget.

Kerestem a lífi barátot,
Mint a méhe a virágot, —
S midőn hívéim, hogy hűn szeret:
Akkor marta meg szívemet, —
A barátság édenkertje
Nem hajtott egy zöld levelet.

*) Mutatvány szerzőnek sajtó alá rendezendő újabb költeményeiből. Szerk.

A szerelem tündér honát
Ezer vágy közt bolyongtam át; —
Zengő madár itt a remény,
Oh de egy sem szállott felém!
Földült agygyal, vérző szívvel,
Itt is csak a kínt érzem.

Boldogságom csak egy vala:
Édes anyám bölcső-dala.
Mit ér ez is? nem élvezem, —
Bölcsőben is szenvedtem én:
Bibor helyett daróc fődött,
S ezt könyvemmel öntözgetém.

A bölcsőben kezdett élet,
Sirig tartó szenvedés lett...
Életemnek nagy könyvébe,
Ez van gyász betűkkel vésvé...
— Olvassátok, olvassátok:
Mennyi e szív szenvedése!

Pásztor Ferencz.

TERÉZ.

(Regény.)

Francziából fordította:

Földváry Mari.

(Folytatás.)

III.

Kapitány-segéd.

Rigálné megdöbbenve állt előtte. Mély örvény, melynek első tekintetre látta mérhetlenségét, nyílt meg az eddig oly boldog család lábai előtt.

— János! kezdé pár perc múlva s az ifjú fölé hajolva, szólj! szólj! nem látod, hogy várok, hogy nem merlek érteni?

— Oh anyám! anyám! ennek így kellett történni! szólt János, felemelkedvén, így kellett történni! Teréz...

S újra zokogás szakítá félbe hangját.

— Szegény gyermekem! mondá a marquisné, fiának fejét keblére vonva, te is szereted őt! oh mily szerencsétlenség!

Anyá és fiú néhány pillanatig egymás karjain pihentek, könyeik s fájdalomukat egyesíték; mintegy megsemmisülve e váratlan kegyetlen csapás által.

János tért előbb magához. Anyja karjaiból kibontakozva, kezével megsimitotta homlokát s gondolatit látszék eltávolítani.

— Vége mindennek, anyám! mondá szilárd hangon. Szeretem Terézt, de férfi vagyok, és mint ilyen fogom magamat viselni. Gontran érdemes rokonom szerelmére, ő barátom, tudom, hogy mit parancsol a baráti kötelesség! Bocsássa meg az imént okozott fájdalmat, s őrizze meg e titkot. Felelek önnek magamról!

Rigálné ismeré fiát, tudta: nincs nemesebb szív, határozottabb jellem, mint az övé, de épen ez okból ítélté meg a fájdalom és szerelem mélységét, melyet az ifjú elnyomott; előre láthatá hosszú évek szenvedéseit, s anyai szíve elszorult; de erőt vön magán.

— Jól van fiam! jól van János! ha a szerencsétlenség által nem engedted lesujtatni magad: Isten megjutalmaz, hogy gyorsan feledj.

János intett fejével, mint aki ez ígéret teljesülésében nem akar hinni.

— Ne szóljunk többé rólam, kezdé ismét, s csak Terézrel foglalkozunk. Gontran nála gazdagabb, de mint a pénzzel bánni látám, nem hiszem, hogy a szép szemek visszatartsák. Mégis úgy vélem,

főispán úr pedig a törvény rendeletéhez képest ezekhez Horváth Döme, Gáspár Lajos és Főrián Károly bizottsági tagokat nevezte ki.

Végre a szakközvetítők alakítása iránt adandó javaslat és összeállítandó névsornak jövő közgyűlés elé terjesztésére Nagy Lajos polgármester elnöklete alatt Bagi László, Hajagos Illés, Lestár Péter bizottsági tagok és Boódor Sándor jegyző kiküldetvén, főispán úr a közgyűlést berekesztette, mely a távoztól ismét rivalgó éljenzéssel kísérté.

A pártok közötti merev ellentét kiegyenlítésének s a testvéri szeretet és egyetértés létrehozásának művelésében az oroszán rész főispán urat illeti; adja Isten hogy fáradozásai üdvös sikerében tartós örömet élvezhessen s azon derék férfiak, kik ebben segédkeztek, a boldogító öntudat és polgártársaik elismerése által méltán kiérdemelt jutalmat nyerhessenek.

Színház.

Szombaton, márczius 23-án Borsos József rendezői jutalomjátéka volt. Előadták „A kalóz király és rabló társai a tengeren“ című színművet, melyet valami jöttöt lélek Jókai „Kalóz király“ című regényéből confundált. Soha se bántjuk a vidéki színészt, ha kivált oly helyen, minő városunk e színidény alatt volt, — hol a színész szorgalma, tehetsége a nélkülözéstől s a megélhetés nehéz gondjaitól őt, a közönség részvétele miatt meg nem mentheti, — úgynevezett „cassa-darabot“ választ jutalomjátékaul; ám tegye, de azt megvárjuk tőle. — főképp ha rendező, — hogy a választott darab olyan legyen, mely a színpadon — hol színrehozni kívánja — becsülettel előadható is legyen! Olyan volt-e e darab? ha jutalmazottat magát kérdeznék is, — „nem“ mel felelne. Ne tűnjék fel tehát előtte különösnek, ha kimondjuk, — hogy Borsos mint színész, mint rendező egyaránt helytelenül cselekedett, midőn a kecskeméti színpadon, — mely semmiféle gépezettel ellátva nincs — ily darabot jutalomjátékára előadatni jónak látott, — helytelenül cselekedett annyival inkább, mert ő nagyon sok nekivaló jó szerepű művet vétethetett volna elő, melyet végig nézve, nem bánta volna meg senki: hogy ez este színházban volt. — Az előadástól és a darabról a fentebbiek után nincs mit mondanunk. Közönség nagy számmal volt jelen, mint ez Borsos jutalomjátéka alkalmával másképp alig is képzelhető.

Vasárnap, márczius 24-én bérlet folyamban színrekerült „A plebános szakácsnéja.“ — Sem a darabról, sem az előadástól feljegyzésre méltó, — jót avagy rosszat — nem találtunk. Közönség közép számban jelent meg.

Hétfőn, márczius 25-én a városi kórház alapjavára bérlet szünetben adatott „A jó falusiak.“ A színház zsúfolásig megtelt, s nemcsak a jótékony célra jutott jelentékeny összeg, hanem a jó előadás a jelenvoltak számára is egy jó estét szerzett. Különös érdeme van pedig abban Borsos úrnak, ki Villepreux bárót igen szépen és sok helyütt művészi kivittel személyesítette.

Helybeli újdonságok.

— **A Kecskemét-vidéki gazdasági** egy-let közelebb mult vasárnap f. h. 24-én nagy számmal megjelent tagok közbejöttével s rendes elnöke Horváth Döme országgyűlési képviselőnk elnöklete alatt megtartotta lapunkban is hirdett közgyűlést, melyben a legközelebbi öszön tartandó versenytárlat előrajza elfogadtatott s a miniszteriumhoz felterjesztetni rendeltetett, az elnökség pedig e tárgyban a további intézkedések megtételére utasított.

— **A kecskeméti iparegylet** által folyó évi auguszt. 31-én megnyitandó országos iparműkiállítás előrajzát s a kiállításban részvételre felhívást lapunk mai száma mellékletben hozza, melyre a t. közönség figyelmét felkérjük.

— **Nyilvános felolvasás.** Dr Schwarz László polgártársunk f. é. ápril 1. napján a „Népkör“ helyiségében népszerű felolvasást tartand „a pálinka befolyásáról az ember szervezetére,“ — melyre a nagy közönséget annál is inkább figyelemztetjük, mivel a lelki és testi erőt pusztító pálinkaivás némely nyereszkezők által, közelebbi pár év alatt, köztudomás szerint városunkban is, oly megdöbbentő mérvet öltött, hogy azt közhatóságilag is korlátozni kellett; ámde az emberi nemzetre oly veszélyes „tüzes víz“ mértékletlen használatát csak a nép közvetlen oktatása s felvilágosítása útján lehet korlátozni vagy kiirtani, ugyanazért e nyilvános felolvasásra választott korszerű tárgyat csak helyeselhetjük.

— **Az izraelita farsang,** az úgynevezett „Purim,“ közelebb mult vasárnap f. h. 24-én több helybeli család körében igen kedélyesen töltetett, mely alkalommal egy sereg álarezos tartott körutat s helyenkint sikerült mutatványok és élézes ötletek által fokozta a családi körbe gyűjtött vendégek mulatságát.

* **Ügyforgalom.** Hogy a kecskeméti kir. ügyészségnél mily nagy az ügyforgalom, mutatja az, hogy míg például a pestvidéki és szegedi kir. ügyészség iktató száma alig haladt eddig 400-ig, a jászberényi kir. ügyészség pedig alig 300-ig, addig a kecskeméti kir. ügyészség iktató száma harmadfél hó alatt már 1500-ig ment föl, a mi leginkább onnan származik, hogy tömérdek elintézetlen ügyet vett át ezen kir. ügyészség.

* **Lapunk jelen számával** adjuk az utolsó ezt évnegyedben, mely alkalommal sem külön előfizetési felhívást nem bocsájtunk ki azon t. olvasóink részére, kik csak a lefolyt évnegyedre fizettek elő, sem hosszasan nem lehet célunk az ajánlgatás, — mert arról vagyunk meggyőződve, miszerint olvasó közönségünk belátva lapunk szükségét, — melynek célja nem az önzésben, de egyedül a közjónak hű képviselésében rejlik, azt továbbra is pártolja. Részünkről mindent elkövetünk, hogy lapunkat minél érdekesebb s változatosabbá tegyük, s munka-kezdünk nem fog hanyatlani; ámde nehéz földadatunk sikeres megoldására csak úgy jutunk el, ha törekvéseink olvasóink által méltányoltván, a szükséges pártfogást továbbra sem vonják meg tőlünk.

* **A föltámadás nagy ünnepét** üli ma a keresztényvilág, s mindenütt hangzik a boldog alleluja, a hol ember él, s a hol a keresztény hit nagy eszméje az emberek szívében gyökeret vert. Valóban, a keresztényvilágnak legszebb ünnepe a mai, mert az emberinem boldogításának nagy eszméjét dicsőítik ma az emberek, s mintegy azt látjuk megtestesülve a mai ünnepben, hogy miként az isten-ember sirjából kikelt, a hit szerint, úgy a sirba dobott eszme, ha meghal is, de mindig föltámad s világosságot terjeszt a sötétség helyén, hogy minden ember lásson. S ma méltán ül a világ ünnepet, méltán isteniti azt, ki a sötétséget nagy lelkének áldásos sugaraival örökre eloszlatá az emberek szívéből, s az igazság szent szavaival az erény honát megalapítá. A föltámadás ünnepe juttassa eszünkbe, hogy az ember nagy céljai után fáradova, nagy eszmékkel harc-czol azok kivivásáért, s hogy a cél, bármi magas legyen is az, elérheti, ha nem csügged; s ha eszméire, melyek igazak és üdvösek, átkot kiált is a világ, s őt miattok az alantjáró tömeg sárral dobálja is, vagy üldözi, a nagy tusában föltartja lelkét a gondolat, hogy az eszméért meghalni lehet, de azért az eszme szent diadalt arat!

* **A vidéki lapok ügyében** egy fölhívást közöl a „Vas megyei Lapok,“ mely szerint ajánlja a vidéki lapokat a kir. törvényszékek és kir. járásbírók figyelmébe; s ha egy kissé megvilágítjuk e fölhívást, méltányosnak fogjuk azt találni. A hivatalos hirdetések a „Budapesti Közlöny“ben tételnek közzé, mert azt egy felsőbbi rendelet úgy kívánja; ámde köztudomású dolog, hogy épen a hivatalos közlöny az, mely a nagy közönség körében legkevésbé van elterjedve; köztudomású, hogy a nagy közönség egy jelentékeny része, melynek érdekében a hirdetések közzétételnek, azt sem tudja jóformán, hogy létezik-e „Budapesti Közlöny“ vagy nem? Például fölhozzuk, hogy ha Kecskeméten néhány hold föld vagy egyéb ingatlan árverezés alá kerül, mit érdeklí ez Erdély — vagy más távolabb eső megye és község lakosait? Azok bizony soha sem fognak ide jönni, hogy az árverezendő tárgyat megvegyék. Mindezeknél fogva önként támad az a kérdés: nem volna-e czélszerű, ha a hivatalos hirdetések a megyében, vagy az illető törvényszék területén inkább elterjedt s közkezen forgó helyi lapban is közöltetnének? Ugy vagyunk meggyőződve, hogy ettől a felek, ha a tárgyalás alkalmával fölvilágosíttatnának, nem idegenkednének. Ajánljuk e sorokat a kecskeméti kir. törvényszék figyelmébe is.

* **Szivar-végek.** Senkise nem hinné, hogy a szivarozók által rendszerint eldobni szokott szivar végek, mint csekélységek is, mily értéket képviselnek, ha a helyett, hogy azokat eldobjuk, összegyűjtjük; még kevésbé lehetne hinni azt, ha a tények nem szólóának mellette, hogy az így összegyűjtött szivarvégek mily jótékonyra szolgálnak alapul. Más városokban már régebben gyűjtik a szivar-végeket, több-kevesebb eredménnyel; s némely városból több itczényit szállítottak föl Pozsonyba, hol egy egylet létezik, mely az ország

anyám, hogy a marquissal is kellene tudatni e dolgot!

A marquis mindenről értesült s elhatározta, hogy Gontrannal szólni fog. Szokása szerint: mindenért jótállott!

Gontrant szerelme foglalta el egészen, s nem gondolt annak, kit szeretett, anyagi helyzetére. N.-be kevésbé ismerték a marquis vagyoni állását, s ő sem teljes bukását; a kapitány csak a Rigál család gazdagságáról, a vidéken élvezett roppant hiteléről hallott beszélni; s egy perczig sem jutott eszébe, hogy Teréz aránylag szegény is lehet.

Terézeli egybekelése e szerint, szerelmét és nagyravágását kielégíté, miért is csakhamar ünnepelesen megkérte kezét, azon nap előestéjén, melyen százaada parancsot vett Mac-Machon tábornok hadseregéhez csatlakozni.

Természetesen későbbre halaszták az anyagi viszonyokról beszédet.

A két fiatal szív búcsuja szomorú volt.

A harez mindig bizonytalan, nem ritkán halál

Teréz, Gontran biztatása daczára, távozásakor magáért s érte remegett. Ugy tetszett neki, mintha a boldogság minden reménye veszni indulna e szerencsétlen vállalatban. Egy előérzet, melyet leküzdeni nem tudott, mondta neki, hogy Gontran, kit ő annyira szeretett, s ki őt szerette, nem fogja túl élni e hadjáratot.

János engedélyt kapott atyjától, tanulmányozás ürügye alatt, Egyiptomot s Görögországot meglátogatni.

Magenta után a marquis levelet kapott Gontrantól, melyben jelenté, hogy a becsületrend lovagjává ültetett.

Ez időtől fogva mit sem tudtak többé róla.

Olaszokban, a hadsorok között, lehete látni gazdag ifjakat, kiket az ismeretlen érdekek s a bizonytalan vágy vonzott ide, magukat a háború nagyszerű esélyeinek kitenni, az ezredet önkényes minőségben követni, vállalatban közel s távolról résztvenni, csatározásokban segíteni: mindezt csupa mulatságból.

Ezen vakmerő kalandorok, ritka fajú műkedvelők közt volt Laissae Vilmos, ugyanaz, kit a Madeline boulevardi erkélyen láttunk, Rigál Berta völegényeként megjelöltetni.

Laissae urnak különös természete volt. Alig 22 éves, árva, jelentékeny vagyon ura, gyermekesége óta a szülék által a fiatal és kecses örökös nő férjéül szánva, e részben akaratát soha nem nyilvánította.

Midőn Berta 20 éves lesz, a házasság végbe menend, ez tény, s Vilmos többet nem kívánt.

De a mily engedékeny, s mondhatni közönyös volt a házasság iránt, más tekintetben minden egyéb dologban szívós, példa nélküli makacs volt. Ha legkülöncebb eszmék, legesodásabb tervek ébredtek benne, végre kellett hajtania! Ószinte, különöz, nemes szív, szelid jellem, de szokatlan természettel, képes a legrohamosb fordulatra; nyíltsága, nagylelkűsége páratlan, mindenre képes, semmire nem való, az életet mindig legváratlanabb oldaláról tekintő ifjú volt.

Midőn értesült Gontran utazásáról, mondá: Lám! hátha megnézném; mi történik Olaszokban? furesa lehet a háború!

Másnap pakkolt, a marquissal kezét szorított, Bertát megölelé — ki nagyon neheztelt — s elbucú-

zott, és bátran, néhány arannyal zsebében, követé Gontrant.

Megosztá a kapitány sátorát, ment vele szemlére, minden lépését, minden mozdulatát követte.

Gontran emberei imádká e különös lényt, s „kapitány-segédnek“ nevezék. Nem egyet mentett meg közülök az ellen golyóitól, mindig nyugodtan, mindig mosolyogva; s nem egyszer, midőn a sorokat összevonni kellett, láták a „kapitány-segéd“-et, egy elesett vagy sebesült vadász puskáját felvéve, csöndesen elfoglalni az üres helyet, s nagy bölesen folytatni a tüzelést.

Magentánál a harez legvészesb perczében Gontran egy csapat osztrákra tört, kik közt, százaada zászlója majd eltűnt; a „kapitány-segéd“ utána rohant, példája által néhány vadászt magával vont, s így barátját mentve meg, megmenté a zászlót is.

Még azon este Gontran rendjelet kapott.

E percztől a két ifjú bonthatlan barátságot kötött, e barátság nemes volt a kapitány részéről, örökké zajos jelekben nyilvánulva; nyugodt, de nem kevésbé élénk — Vilmos részéről, melyet azonban alig lehetett észrevenni

Gontran különben is örömmel fogadá új barátja társaságát. Így beszélhetett N. és a Rigál család, de különösen Terézről; Terézről, kinek emléke élt örökké szívében.

(Folytatása következik.)

különböző vidékekről begyűlt szivarvégeket bur-
nót készítésre elárúsítja s az így begyűlt pénzből
szegény gyermekeket ruház föl. Ha jól emle-
kezünk, 1870-ik évben hetvenkét szegény gyer-
meget ruházott föl a szivarvégeket elárúsító pozso-
nyi egyesület, mely fényes bizonyága annak, hogy
a legesekélyebbnek látszó tárgy is, tömörítés útján,
mily üdvös célokat mozdíthat elő. Azt tapasztal-
tuk azonban, hogy Kecskeméten még nincs lábra
kapva a szivarvégek gyűjtése, azért emberbaráti
kötelességünket hiszszük teljesíteni, ha azon kérés-
sel fordulunk városunk szivarozó közönségéhez,
hogy a szivarvégeket ne dobják el, hanem gyűjt-
sék össze, ez nem nagy fáradság, s egy bizonyos
helyen tegyék le. Erre nézve, miként ez máshol
is történik, legezészerűbb volna, ha hölgyeink
közül vállalkoznék valaki, az elszállítást gondját
mi vállalván magunkra. S épen hölgyeink van-
nak azon kedves helyzetben, hogy a látogató
ismerősöket fölkérjék a gyűjtésre, s náluk leendő
letéteményezésre, mely kevés fáradsággal jár, s

mégis honleányi kötelemük egyik legszebb részét,
az emberbaráti szeretetet gyakorolják s letörlik az
árvák könyeit. Nem hiszszük, hogy ez irányban kimon-
dott szavunk minden credmény nélkül hangzanék
el, sőt megvagyunk győződve, hogy akikhez
szóltunk, a szivarvégek gyűjtése körül oly buzgal-
mat fognak az elhagyott szegény gyermekek érde-
kében kifejtetni, mely méltó lesz közönségünkhöz,
méltó hölgyeink nemes lelkéhez.

Vegyes újdonság.

* **Félegyházi r. levelezőnk** írja nekünk,
hogy az állam-vaspálya-társaság igazgatósága, —
figyelembe véve azon körülményt, melyszerint az
ottani állomáshoz nagy a kiviteli forgalom, a meny-
nyiben Csongrád s az ezt környékező óriási nagy
birtokok mind a félegyházi vasúti állomáshoz száll-
ítják kiviteli terményüket, — tehát az igazgatóság
ajánlatot tett a városi hatóságnak, hogy a váro-
son keresztül vivő csongrádi országutat (a város

főútczája) 2000 s néhány száz ölnyi hosszúságban
kiköveztetni, úgy azonban, hogy a társaság csak
a köveket adja, a város pedig a kövezési munká-
latot hajtsa végre. Oly szép és váratlan ajánlat, s
a városra nézve oly kimondhatlan előnyös ez, mi-
szerint nem hiszszük, hogy a város közönsége s a
hatóság közt csak egy is találkoznék, ki a ked-
vező alkalmat ne ohajtaná megragadni, — sőt meg-
vagyunk győződve, hogy a szép haladásnak indult
város hatósága mindent elkövet, hogy ez igazán
nagy lelki ajánlat hovaelőbb fogantatba vétessék.

* **Fehér vagy sárga szoba.** Egy angol
orvos állítja, hogy a sárga vagy sárgás színnel
festett szobák káros hatást gyakorolnak az ember
lelki-teszt állapotára. Szerinte a sárga szobában
lakott emberek mingyárt jobban és vidámabban
éreztek magukat, mihelyt a szobát fehérre fes-
tették.

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

H I R D E T É S E K.

ÉRTESETÉS.

A kecskeméti takarékpénztár egyesület
választmánya ezennel értesíti a t. cz. kö-
zönséget, miszerint — a mai naptól a váltó
kölesönöknél nem mint eddig 20°/_o, hanem
10°/_o azaz 10-ed rész tőke törlesztést kíván.
Kecskeméten, 1872. évi márcz. 26-án
tartott választmányi ülésből.

Lestár Péter, igazgató.

Birtok eladás.

Ifj. Csernus Mihályné hagyatékához tartozó
összes ingatlanok, f. é. April hó 10-én reggeli 9
órákor — Kecskeméten a csongrádi-nagy-útczában
Csernus Mihályné féle házban — tartandó önkéntes
árverésen elfognak adatni. Az eladási feltételek
Kecskeméten t. Gyenes Ferencz úrnál, Félegyhá-
zán pedig Bánhidy Andornál tudakozandók. 1—2

Hirdetmény.

Néhai Veresmarti Sándornő Balog Juliánna
hagyatékához tartozó és a Beretvás-féle fogadó kö-
zelében lévő ház folyó évi april 15, esetleg május
15-én délelőtt 9 órákor a királyi telekkönyvi he-
lyiségben nyilvános árverés útján eladatnak, mire a
venni szándékozók felhivatnak. A részletes feltéte-
lek megtudhatók a telekhivatalban.

Kecskeméten, 1872-ik évi márczius 26-ik nap-
ján tartott árvaszéki ülésből.
1—3

A gyámhatóság által.

Főlhivás.

Kecskemét sz. kir. város törvényható-
sága a tisztújító gyűlést folyó évi april
hónap 2-ára tűzte ki.

Emélfogva mindazok, kik a szervezet-
ben megállapított tiszt állomásokat elnyerni
ohajtják, felhivatnak, hogy folyó évi márcz.
31-én s april 1-én délelőtt 9 órától 12-ig
s délután 3 órától 5-ig a városházánál, a
régli szolgabírói hivatalos helyiségen, a ki-
jelölő bizottság elnökénél személyesen je-
lentkezzenek, vagy magokat két bizottsági
tag által ajánltassák.

A segéd és kezelő állomásokat elnyerni
kívánok közül azok, kik jelenleg is alkal-
mazásban vannak, ugyanazon két napon
át a kijelölő bizottság elnökéhez egyszeri
folyamodvánnyal járuljanak; kik pedig
még eddig alkalmazásban nem voltak, ké-
pességüket igazoló okmányokkal felszerelt
folyamodványt adjanak be.

Tüzetesen az irnoki állomásra pályá-
zóktól megkivántatik, akár vannak jelenleg
alkalmazásban, akár sem, hogy egész ter-
jedelmében saját kezűleg írott folyamod-
ványt nyujtsanak be.

Kelt Kecskeméten, 1872. márcz. 26-án.

Kiadta: **Hornyik János,**
főjegyző.

Naponta frissen készült SODA VIZ

kisebb és nagyobb syphonokban töltve
kapható

Milhoffer János
gyógyszertárában.

5—6

**Mellékes
foglalkozás,**
még pedig jó és tartós, — kinál-
kozik mindenkinek. Bérmentes le-
velek, melyekhez a feleletre járó
postabélyeg is melléklendő, poste
restante Pestre M. T. 40. czim
alatt intézendők. 2—4

Ház-bérbeadás.

V-ik tizedben 149. sz. a. Füredi
István tulajdonához tartozó négy
szobából álló lakás, pincze és élés-
kamrával, árendába kiadandó. —
Értekezhetni a tulajdonossal. 1

Alolirt a következő **sorsjegy-csoportoknak részletfizetések melletti** megszerzését a t. közönségnek ajánlja. E csoportokba foglalt sorsjegyek **mind-
egyike** még ez évben is **többször** huzatik és ezek **előnyös játéktervök** által épúgy, mint előrelátható **folytonos áremelkedések** végett a **legkedveltebbek**. A
sorsjegy-csoportok ekép vannak összeállítva:

A. csoport évenként 16 húzással.

- 1 Magyar-állam-sorsjegy, évenként 4 húzással, főnyeremény 250.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 4 húzással, főnyeremény 80.000 tallér.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz. Fizetendő 33 részlet 10 frtjával.

B. csoport évenként 17 húzással.

- 1 1860-as 100 forintos állam-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 300.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Braunschweigi 20 talléros sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 80.000 tallér.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 10 frt. kamatot hoz. Fizetendő 35 részlet 10 frtjával.

C. csoport évenként 16 húzással.

- 1 1864-es állam-sorsjegy, évenként 5 húzással, főnyeremény 250.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz. Fizetendő 35 részlet 10 frtjával.

D. csoport évenként 12 húzással.

- 1 1839-es Rothschild-sorsjegy, egészen még csak 5 húzása lesz, főnyeremény 300.000 frt.
- 1 400 frankos Török-állam-sorsjegy, évenként 6 húzással, főnyeremény 600.000 frank.
- 1 Rudolf-sorsjegy, évenként 2 húzással, főnyeremény 20.000 frt.
- 1 Sachsen-Meiningeni-sorsjegy, évenként 3 húzással, főnyeremény 50.000 frt. ezüstben.

Ezen csoport évenként 6 frt. kamatot hoz, az ebbe foglalt 1839-es sorsjegynek pedig még csak 5 húzása lesz.

A vevő, e csoportok mindegyikénél már az **első részlet** lefizetése alkalmával a kamatozó sorsjegyek után az **egész évi kamatot** megkapja, a befizetési idő tartama alatt **egyedül játszik**, az illető csoport **összes sorsjegyein** a nélkül, hogy a netaláni nyereményt valakivel megosztani volna kénytelen és végre az utolsó részlet lefizetése után megkapja eredetiben az illető csoportba foglalt 4 darab sorsjegyet.

Kötelezem azonban magamat azon esetben, ha a B. csoportba foglalt **1860-as sorsjegyek sorozata** kihúzatnék, a nevezett sorsjegyet 450 frtért visszavenni.

Ekkép minden részvényesnek **100 frt. készpénz** és még azonkívül **3 darab eredeti sorsjegy** marad mint — **tiszta haszon.**

GALLIA FÜLÖP.